

LES FONTETES DE GALLO

(Coordenades UTM 561611)

Benjamí Barberà

La partida de Baix, tot i que a hores d'ara li han sortit per tot arreu taques verdes de tarongers regades per pous de molta fondària, sondejats, excavats i aforats emprant mitjans moderns, és pobra d'aigües superficials. Les escasses fonts i els pous excavats de manera tradicional eren gairebé insuficients per abastar les necessitats d'una població prou significativa (hi havia 44 masos habitats)

L'amic Vicent Viol, bon coneixedor del nostre terme, i jo mateix, una vesprada mandrosa de setembre, sota un sol que atalbava, proveïts de: forca, tissors i xerrac, vam anar a retrobar aquesta font poc coneguda, almenys, pel jovent covarxi.

La forma més fàcil d'accedir-hi és entrant pel camí dels Forats, pou de Facio, etc. Es deixa aquest camí per tórcer a l'esquerra fins arribar a la caseta d'Andreu. Abans de passar la porta de ferro de la caseta suara esmentada, a l'esquerra, s'agafa un camí que ens duu als garrofers d'Higinio, aquests es queden a la dreta del camí. Però hem de seguir recte i deixar el cotxe a la primera corva important del camí, és a dir,

quan torç a la dreta. Llavors cal seguir a peu per una llometa arbrada de romers, xipells i algun arboç escadusser, creuar el barranquet, seguir un regall que baixa del marge dret, i ja hi som.

Com Vicent coneix bé l'indret no van tardar massa a trobar-la.

Amb els estris abans esmentats vam vèncer la vegetació espontània que ens impedia de veure la font i el baciol que hi ha per abeurar ramats i cavalleries. Així, va ésser possible fer les fotos que us presento.

Les Fontetes de Gallo són: un pouet de poca fondària i una clotxa que hi ha tot a frec. Tots dos estan secs com a conseqüència de la sequera que patim des de fa mesos. Són en un lloc on es concentra l'escorrentia del vessat dret del barranc. Aquestes fontetes són ben conegudes pels caçadors, ramaders i sobretot pels camperols que, abans quan totes les finques es treballaven, hi acudien per proveir-se d'aigua.

Seria desitjable no deixar-les en la letàrgia en què romanaven. Des d'ara que n'hem parlat i els hem donat vida a través de Tossal Gros, una vegada l'any, podríem controlar el creixement de la vegetació i mantenir-les visibles. Així, tal vegada, algun jove, o no tan jove, s'animaria a visitar-les.

No podem estimar allò que no coneixem. Conèixer i estimar el nostre patrimoni és el pas més important per no perdre les nostres arrels.

